

„ Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.” (Ap. Csel. 20, 28)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2019 • V. Évfolyam • 2. szám • Ára: 1,25 lej

A Szentlélekről...

A Szentlélekről szóló tanítások, írások a Bibliában igen határozatlanok és bizonytalanok, éppen ezért ezek értelmezése igen nehézkes. Ugyanakkor nem hunyhatunk szemet ezekről a tanításokról sem, hiszen döntő kérdéseket érintenek keresztény életünkkel kapcsolatban. Ha a Lélekről beszélünk, kicsit el kell vonatkoztatnunk a tárgyilagos nézőponttól sokkal inkább azt kell vizsgálnunk, hogy milyen hatással van ránk, sőt az egész világra az Ő munkássága. Dolgozatomban erről szeretnék elmélkedni, kérdéseket feltenni és megválaszolni, olyan kérdéseket melyek mindannyiunkat foglalkoztatnak.

Keresztény szemmel erre egy igen tömör és frappáns választ adnék. Azért fontos, mert a Lélek nélkül nincs is életünk. Hogy miért is van ez így? A válasz a kezdetek kezdetében rejlik, a teremtésben. Mózes első könyve azt írja, hogy Isten a saját képmására teremtette az embert. Itt ismét nem a külsőségekre kell gondolnunk. Az Úr azért alkotta meg az emberi lényt, hogy egy különleges kapcsolatot alakíthasson ki vele. Isten egy tökéletes környezetet hozott létre, amiben ez be is teljesedhet. És ez az a kapcsolat, ami miatt az ember Istenhez hasonlóvá válik. E kapcsolat nélkül az ember tehát nem teljesítheti be azt, amiért emberré lett teremtve.

Mint tudjuk, az Úr szabad akaratot adott az embernek, aki úgy döntött, hogy ellenszegül Isten akaratának és saját döntésével **megszakította** ezt a szeretetteljes viszonyt. Ádám és Éva bűnbeesésének tehát ez a jelentősége. Az ember eltávolodott az Istentől, közösségük megszakadt, tehát megszűntek azok lenni, amiért teremtve lettek. Az első emberpár leszármazottai így már nem a Paradicsomban jöttek világra, hanem egy

olyan közegben, ami az Úrtól távoli. És ez jellemző napjainkban is.

Ám Isten kegyelmessége és szeretete ismét megmutatkozott. Nem hagyta, hogy az ember ebben a rettenetes állapotban éljen a világ végéig. És ez a kegyelmesség Jézus Krisztus személynében mutatkozott meg. Ő az, aki eljött miközénk, az örömhírt hozva. Ő az, akinek köszönhetően lehet életünk. Ő az, aki meghalt a kereszten minden ember bűnét magára vállalva.

Ezt a hatalmas áldozatot hozta meg értünk az Úr. Ő az aki elküldte a Szentleket, a Pártfogót maga helyett, hogy velünk legyen a világban és úgy tanítson bennünket, ahogy Krisztus egykor a tanítványokat. Így lehet újra kapcsolatunk az Atyával, így teljesíthetjük be újra azt, amiért teremtett az emberiség. Ez egy ajándék, de ahhoz, hogy a miénk lehessen, el kell fogadnunk Krisztus áldozatát. Hiszen a bűn zsoldja a halál,

A Szentlélekről...

és Ő az, aki ezt minden egyes emberért kifizette és ezzel újra utat nyitott az ember és az Úr között, újra lehetőséget adott arra, hogy kapcsolatunk lehessen Istennel.

A Pártfogó nélkül, az ember nem képes tisztán jót cselekedni, önzetlenül Istennek tetsző életet élni. Lehet valaki adakozó, segítőkész, kiváló családapa vagy jó barát, ha mindezt csupán a saját erejéből és nem a Lélekből táplálkozva próbálja véghezvinni, könnyen eltérhet a helyes ösvényről.

Rá kell ébrednünk, hogy magunk erejéből képtelenek vagyunk jót cselekedni, csupán a Szentlélek az, aki erre képessé tehet minket.

„Tudjuk ugyanis, hogy a törvény lelki, én pedig testi vagyok: ki vagyok szolgáltatva a bűnnek. Hiszen amit teszek, azt nem is értem, mert nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, akkor elismerem a törvényről, hogy jó. Akkor pedig már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn. Mert tudom, hogy én bennem, vagyis a testemben nem lakik jó, minthogy arra, hogy akarjam a jót, van lehetőségem, de arra, hogy megtegyem, nincs. Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat. Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, akkor már nem én teszem, hanem a bennem lakó bűn. Azt a törvényt találom tehát magamban, hogy - miközben a jót akarom tenni - csak a rosszat tudom cselekedni. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint, de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével. Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus! Én magam tehát értelmemmel az Isten törvényének szolgállok ugyan, testemmel azonban a bűn törvényének” (Róma 7; 14-25)

Pál levelében itt egyértelműen kiderül ez az igazság. Az kevés, ha az ember a jót akarja cselekedni. Magától ugyanis senki sem képes erre. Szerencsére ebben az igeszakaszban nem csak a problémát veti fel Pál, hanem megoldást is hoz. *„Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus!”* Ha

elfogadjuk az Úr ajándékát és betöltekezünk a Szentlélekkel, akkor minden akadály elgördül előlünk és Őrá bízva az életünket bármire képesek lehetünk.

Ezért fontos tehát a Lélek mindannyiunk életében.

Emberi ésszel elég nehéz felfogni, elképzelni, kicsoda, micsoda, hogyan is néz ki a Szentlélek. Természetesen megpróbálhatjuk különböző példákkal illusztrálni a Szentháromságot és bár egyik sem teljesen helytálló, talán segíthet megnyugtatni folyton háborgó elménket. Mondhatjuk például, hogy minden embernek van elméje, teste és lelke. De melyik az ember? Vagy, hogy egy férfi lehet férj, apa és gyermek egyszerre, mégis ugyanarról a személyről beszélünk. És bármennyire is furdal minket a kíváncsiság és számtalan megválaszolatlan kérdésünk van a Szentháromsággal kapcsolatban, ezek javára valószínűleg csupán az örökkévalóságban, a mennyeknek országában kapunk választ. Hiszen csak az örökkévalóság részeként érhetjük meg azt a fogalmat is, hogy „örökké”.

Jogosan merülhet fel bennünk a kérdés, hogy ha az Úr elküldte egy-egy fiát, hogy bűneinktől megszabadítsa minket újra kapcsolatunk lehessen vele, akkor miért szükséges a Szentlélek? Miért nem elég csupán elfogadni Jézus Krisztus áldozatát, megtisztulni bűneinktől és újra közösségben élni az Atyával? A Szentlélek azért jött, hogy Jézust dicsőítse, és a hívőket elvezesse minden igazsághoz.

„A Pártfogó pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek” (János 14,26)

Jézus áldozatának az elfogadásakor az ember újjászületik. A Léleknek ettől kezdve az a feladata, hogy segítsen megismerni Krisztust és erőt adjon mindenhez, az életünk bármely területén, és ahhoz, hogy ezt az életet és az örömhírt továbbadhassuk. Támaszt ad, hogy az Úrnak tetsző életet élhessünk. A Lélek egyik legkézzelfoghatóbb hagyatéka a Biblia. Hiszen maga a Pártfogó ihlette a régi idők embereit e könyv megírására.

Keresztényként fontosnak tartom azt, hogy pontosan meghatározzuk, mit jelent a Szentlélekkel megtelni. Most már tudjuk azt, hogy miért is fontos megtelni a Lélekkel de, hogy ez pontosan mit is jelent az már nem teljesen egyértelmű. Megtelni Lélekkel röviden, valami olyasmit jelent, hogy átengeded életed irányítását az Úrnak. Onnantól kezdve Krisztus irányít téged, de nem úgy, mint egy robotot, hanem inkább támogat a helyes úton és erőt ad. A Lélek vezetése megtaníthat minket arra, hogy mindent más szemmel nézzünk, ami körülöttünk zajlik. Kis Jézusokként kell élnünk a világban. Gyakran igen hasznos, ha egy-egy helyzetben, amikor nehezünkre esik dönteni, megkérdezzük magunktól: Jézus mit csinálna? Ha a Pártfogóra bízunk magunkat, megsúgja a helyes döntést. Nélküle képtelenek lennénk helyesen dönteni.

A Szentlélek irányítására bízni magad nem csupán annyit jelent, hogy jót cselekedni. Ha benned él Krisztus, és ő vezet, akkor a Lelked gyümölcsöket fog teremni. Tehát lehet valaki akár egy gyülekezet vezetője, vagy járhat rendszeresen Istentiszteletekre, ha nem terem gyümölcsöt azzal, hogy másokat Krisztushoz vezet, akkor nem töltötte be őt Isten Lelke. Nem elég csupán erkölcsös életet élnünk, hiszen nem cselekedeteinkből fakad a hitünk, hanem éppen fordítva. Hitünkünk fakadnak cselekedeteink. Gyümölcsöt pedig kizárólag a Szentlélek erejéből teremhetünk. Ezekből következik, hogy aki cselekedeteivel nem tesz bizonyosságot az nincs betöltekezve Lélekkel.

Úgy érzem, hogy ezt a kérdést fontos azzal lezárnom, amivel elkezdtem. Nem attól telünk meg Lélekkel, mert ezt akarjuk, vagy azért mert tudjuk, hogy ez a helyes döntés és nincs más választásunk, vagy mert megbántuk bűneinket. Igazán a hitnek van jelentősége, hiszen csakis hit által tölthet be minket Jézus Krisztus.

„Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt” (Zsid. 11:6a)

Presbiteri szövetségi konferencia a Szatmári Református Egyházmegyében

A Szatmári Református Egyházmegye PSz-e a Batiz község református egyházánál tartotta meg a 2019-es év tavaszi konferenciáját, amelyet 32 egyháztól 178 lélek: lelkész, főgondnok, gondnok és presbiter tisztelt meg jelenlétével.

A nyitó áhítatot Nt. **Forró László**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület főjegyzője tartotta, hirdetve János 13, 1-11 versek alapján többek között azt, hogy a mai presbiterek nem tudnának annyira aláztosak lenni, mint annak idején Jézus Krisztus, aki mint Isten fia lehajolt az alattvalóihoz megmosva azok lábait. A nyitó áhítat után Nt. **Király Lajos** esperes úr a 42-ik zsoltár néhány gondolatával köszöntötte az egybegyűlteket: a Kolozsvárról érkezett Dr. **Péter István** professzor urat, **Tóth András** urat a KREK PSz elnökét valamint a nagybányai és a zilahi egyházmegyéből érkezetteket.

“Mert Isten Lelke nélkül az ige halott szöveg, az imádság monológ, a szolgálat robotmunka, a közösség pedig legjobb esetben is csak egyfajta társulás. A Szentlélek által válik az Ige élővé és hatóvá, az imádság beszélgetéssé, a szolgálat kiváltsággá, a közösség pedig Isten csodáinak színterévé.”

Ezek után **Muresán János** úr, Batiz község polgármestere köszöntötte a megjelenteket, néhány szóban elmondva a község fontosabb adatait, kiemelve, hogy a községben nagyon jó az együttműködés és a megértés a különböző felekezetek között.

Ezek után **Tóth András**, az egyházkerületi PSz elnöke tartotta meg köszöntőjét, és szólt a 2019-es év hátralévő időszakának a programjáról. Mindezek után Dr. **Péter István** professzor úr megkezdte „Egyház és valóság” című előadását, melynek első részében rámutatott arra, hogy amikor szembesülünk a valósággal, észrevesszük azt, hogy mércén alól vagyunk. Nekünk tudnunk kell, hogy maga az egyház belőlünk, emberekből épül fel. Amennyiben mi a Krisztus közelségében élünk, akkor az egyház is minőségében más lehet.

Az előadás első részének megtartása után egy kis szeretetvendégségre került sor, amikor az atyafiaknak közben még alkalmuk volt szabad beszélgetésekre.

Az előadás második részében a professzor úr rámutatott a diakónia és a misszió fontosságára, a fiatalok nevelésére, és az elesettek és rászorulókról való gondoskodásra. Az előadás után a PSz elnöke köszöntötte az előadót, és a lelkipásztorokat, vendégeket és mindenkit, aki vette a fáradságot és jelenlétével megtisztelte a konferenciát. A konferencia bezárása után Nt. **Király Lajos** esperes úr bejelentette a Himnus eléneklését, és meghívta a jelenlévőket a község Multifunkcionális termébe szeretetvendégségre. **Ilés Jenő**, SZREM PSz elnöke

„Békesség nektek! Ahogyan engem küldött az Atya, én is elküldelek titeket.” (Jn.20.21)

János evangéliumának idézett igéjével köszöntötte **Dénes István Lukács** lelkipásztor, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület generális direktora, a Nagyváradon megtartott 3. presbiteri képzés áhítatán az egyházkerület presbiterait, és magyarázta Isten igéjét Jn.24-30 versei alapján. Az ige a Tamásról szóló evangélium leírását tartalmazza, amikor Jézus a zárt ajtók ellenére is belép és köszönti az összegyűlt tanítványait, megbízza őket küldetéssel, saját munkájának a folytatásával. Tamás Jézussal való találkozáskor rádöbben tévedésére, térde borulva elsőként nevezi Őt Istennek, és további életét, missziói munkáját is Jézusnak szenteli. Jézus tanítványainak mondottakat kiemelve a lelkipásztor hangsúlyozta a közösség szerepét az egyházban, ahol a feladatok elvégzéséhez együttes erőre van szükség. Presbiterként, reformátusként jussak el a látástól a hitig, Krisztushoz való tartozásomat, kersztyényi mivoltomat éljem meg és igazi keresztyén leszek, ha Tamás szavaival élek: „Én Uram, én Istenem”.

Tóth András, a kerület szövetségi elnöke, az Apcsel. 20,28 versével köszöntötte a kerület hét egyházmegyéjéből - Arad és Nagykároly kivételével - érkezett 50 presbiter, majd **Dr. Papp György** egyetemi adjunktus, lelkipásztor előadására került sor, amelynek témája az Újszövetség volt.

Az előadó előadásában *Mi az „Újszövetség”? Történeti könyvek bemutatása, Az Apostolok leveleinek ismertetése, A Próféták könyvének magyarázatával foglalkozott.*

Az Újszövetség 27 íratból álló gyűjtemény az 1-4. század közti időben íródott, és az egyház által használt Szentírás második részét képezik. Maga az Újszövetség szorosan kapcsolódik az Ószövetséghez, azaz a zsidó szent iratokhoz, de műfajilag eltér, mert a maga egészében Jézus Krisztusról szóló hitvallást tartalmazza. Az írás arról a Jézus Krisztusról szól, akiben az egyház Isten felkentjét és Fiát, valamint a maga Urát és fejét, egyúttal a világ Megváltóját ismerte fel.

Az Újszövetség könyvei: a Történeti könyvek, az Apostolok levelei és a Prófétai könyv. A Történeti könyvek tartalmazzák az evangéliumokat és az Apostolok cselekedeteit.

Az evangélium nevet négy könyv viseli: Máté, Márk, Lukács és János. Maga az evangélium szó az *üdvösség hírért* jelenti, műfajilag ígértetesszerű iratok és célja Jézus prédikálása, a Krisztus-hit erősítése, a gyülekezet építése. Az előadó mindenik evangéliumot ismertette, beszélt szerzőjükről, jellegükről, keletkezési helyükről, idejükről, felosztásukról. Kitért a nehezebben érthető ígehelyek magyarázatára, kapcsolatba hozta a Káté kérdéseinek a magyarázatával is. Az *Apostolok cselekedetei*, az Acta több szempontból is egyedülállóan tekinthető, az apostolok cselekedeteiről szól, aminek jelentése: *küldött*. Ez egy olyan újszövetségi könyv, ami nem önálló mű, hanem Lukács evangéliumának a folytatása, amit maga a szerző jegyez meg (Ap. Csel. 1.1). A könyv bemutatása során az előadó elemezte a kor történelmi eseményeit, a könyv főbb egységeit. A Történeti könyvek bemutatása után az Apostolok leveleinek ismertetésével folytatta előadását. Elemezte *Pál leveleit* amit írt a rómaiakhoz, a korinthusiakhoz (2-tja galatákhoz, az ehezusiakhoz, a filippiekhez, a kolosséiakhoz és thesszalonikaiakhoz, a „pásztori” leveleket (Timoteushoz és Tituszhhoz írott levelek). Bemutatta a levelek megírásának idejét, helyét, földrajzilag szemléltette Pál megtett útját, ismertette a levelek tartalmát, jellegzetességeit, a gyülekezeteket amelyeket az apostol missziói útjai során ala-

pított. A levelek ismertetésén keresztül közelebbről tudomást szerezhettünk Pál életéről, megtéréséről, útjairól, missziói sikereiről és tanításairól.

A *Zsidókhoz írott levélről* nem lehet tudni ki írta, kinek írta, mikor írta. Eredetileg görög nyelven íródott és 13 fejezete azt bizonyítja, hogy Krisztus mint főpap miért magasabb rendű az ószövetségi főpapnál, Áronnál. *Jakab levelének* bemutatásakor a levél fő gondolatát emelte ki, mely szerint a hit cselekedetek nélkül halott, elméleti hit nem étezik. *Péter levelei* olyan közösségekhez szólnak, amelyek nemrég lettek Krisztus hívők. A levél írójának célja a lelkigondozás volt, hogy a szenvedő gyülekezeteket a Krisztus szenvedésének emlékezetbe idézésével vigasztalja, ugyanakkor útmutatást adjon a frissen keresztyénné lett közösségeknek arra nézve, hogy miként kell „lelki házzá”, azaz Isten anyaszentegyházává növekedniük.

János három levelének középpontja az agapé-szeretet: „Abból ismerjük meg a szeretetet, hogy Jézus életét adta értünk” (1Jn.3,16), „ne szóval szeressünk, ne is nyelvvvel, hanem cselekedettel” (1Jn.3,18), a szeretet pedig azt jelenti, hogy az ő parancsolatai szerint élünk” (2Jn.6) „bizonyosságot is tettek szeretetedről a gyülekezet előtt” (3Jn.6).

Júdás levele a hamis tévtanítók tévelygéseire ellen íródott, akik kívülről lopóztak be a gyülekezetbe és részt vettek a gyülekezet szeretetvendégségein. Az ellenük való harc eszközei: a hit megőrzése, a különböző büntetések kilátásba helyezése.

Az Újszövetség utolsó könyve a Prófétai könyv, azaz a *Jelenések könyve*. Elnevezése „apokalypszis” eredetileg a lepel lerántását, egy titok feltárását jelenti, vagyis „Jézus Krisztus kinyilatkoztatása „ami a könyv első szavaiból ered (apokalypsis Iésu Khristu)”. A könyv nemcsak a jövővel, hanem a jelenlét is foglalkozik, a számmisztika a szerves része, istentiszteleti jellege van, fontosak a himnuszai amelyek a jézusi üdvösményt helyezik a középpontba. A könyv szerzőjének János apostolt tartják, műfaja szerint nem egy jövőmondó könyv, hanem egy vigasztaló könyv, aminek célja az, hogy bátorítsa és kitartásra biztassa az egyházat.

A presbiteri képzés a 78. zsoltár 1-7 verseinek felolvasásával és áldással zárult. A kerületi elnök megköszönte az előadó szolgálatát, a presbiterek jelenlétét és közölte, hogy negyedik képzés időpontja július 19-20. lesz.

Nagyon tartalmas, minden figyelmet lekötő tanulságos előadásoknak lehettünk részesei. A képzés lehetőséget nyújtott a Biblia tanításainak pontosabb megismerésére, tudásunk gyarapítására, református hitünk mélyítésére. Köszönetet mondunk és Isten gazdag áldását kívánjuk az előadónak, szervezőknek!

Lakatos Nella, kerületi jegyző

„Mert akik jól szolgálnak, szép tisztességet
szereznek maguknak, és sok bizodalmat
a Jézus Krisztusban való hitben” (1 Tim. 13)

Ünnepi istentisztelettel zárult a Nagybányai Egyházmegye Presbiteri Szövetsége által szervezett presbiteri és diakóniai munkatársképzés a *Koltói Református Egyházközség* templomában április 7-én. Isten igéjét a Sárospataki Református Teológiai Akadémia akadémiai lelkipásztora, **Nt. Pásztor Gyula** hirdette János 21,1-14 valamint 1.14 versei alapján. Ünnepi alkalom a mai istentisztelet, hiszen egy hosszú folyamat lezárását jelenti, de ugyanakkor, mint minden istentiszteleti alkalom, továbbindulásra készítet. Mi presbiterek, akik részt vettünk a képzésen, Jézus tanítványaihoz hasonlóan elérkeztünk ahhoz a pillanathoz, amikor a tanultakat alkalmazzunk kell akkor is, amikor nincsenek mellettünk az oktatók. Jézus a felolvasott igében tanítványaihoz megy, megszólítja őket, parancsot és útmutatást ad nekik, engedelmességre inti őket, felkészíti a cselekedetek folytatására. Jézus szavaival int bennünket, jelenléte a tanítványok körében nem a csodák, az ünneplés pillanatait jelentik, hanem szavai az Ő végtelen szeretetéről tanúskodnak. A mostani igehirdetésnek is célja a presbiterek, lelkészek találkozása, akik átérzik Jézus kimondhatatlan szeretetét. Az Ő jelenléte továbbindulásra készít fel bennünket, a sok beszédes emlék idő elteltével gyöngyszemekké alakul, ezek elkísérnek gyülekezeteinkbe és ott gyümölcsöztethetjük a képzésen szerzett ismereteket.

Dr. Füstí –Molnár Szilveszter rektor úr a Sárospataki Református Teológiai Akadémia jelmondatával köszönti az egybegyűlteket: „*Féljétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget!*” (Jel 15,7). Isten hatalmának erősségéről beszél, aki egyedüli úr ezen a földön, akinek szavát lehet meg nem hallani, de tetteit nem lehet meg nem történné tenni. Ő az, aki hirdeti a győzelmet mindenkor a halál felett. A képzésen résztvevő előadók büszkék arra, hogy a református kollégium falain túl is képesek gyümölcsöztetni a tudást, sőt határokon túl is folytatják küldetésüket, és mindezért csak egyedül Istennek jár dicséret és dicsőség. Köszönetet mond a Nagybányai Egyházmegye esperesének, a presbiteri

szövetség elnökasszonyának, a Koltói egyházközség lelkipásztorának, Tar Csaba misszió tagnak a meghívásért és a remek szervezésért, a presbitereknek a szép számban való részvételért.

Nt. Pásztor Gyula lelkipásztor felolvassa a képzésen résztvevők neveit, majd átadja a Sárospataki Református Teológiai Akadémia által meghirdetett, Koltón megtartott Presbiteri és Gyülekezeti–munkás Népfőiskolán részt vevőknek a bizonyítványt.

Nt. Ecsedi Árpád helyi lelkipásztor, egyházmegyénk főjegyzője a Zsoltárok könyvének 25.4 versével köszönti a jelenlevőket és sikertörténetnek nevezi a képzést, hiszen a részvétel bizonyítja a presbiterek érdeklődését, tudásvágyát. További teendő pedig az, hogy mindenki a hallottakat, tanultakat saját gyülekezetében gyümölcsöztesse. Köszönetet mond a sárospataki professzoroknak, lelkipásztornak, missziói előadónak az elhangzott előadásokért.

Lakatos Nella, az egyházmegye presbiteri szövetségének elnöke köszöntő beszédében az egyház legszebb tisztségéről, a presbiteri tisztségről szól. A tisztséggel járó feladatokat milyen módon végezzük az attól függ, hogy milyen presbiterünk vannak, hiszen olyan egyházunk lesz, amilyen presbitereket nevelünk - hangsúlyozta. Ezért tartotta fontosnak a képzés megszervezését, megtartását egyházmegyei szinten, mert így alkalom adódott ismeretek szerzésére a bibliai-hitvallás-egyházismeret-egyházi munkagyülekezetépítés terén, ami segíti a feladatok ellátásában a presbitereket. Megköszöni az esperes úr és a lelkipásztorok pozitív hozzáállását, az előadók fáradhatatlan szolgálatát, a zenei előadó szolgálatát, Tart Csaba és a helyi lelkipásztor segítségét, a magyar presbiteri szövetség, az egyházmegye esperesi hivatalának és egyházmegyénk presbiterének anyagi támogatását.

Mindezért Istennek tartozunk hálával, Őt illeti a dicséret és a dicsőség.

SOLI DEO GLORIA!

Lakatos Nella, szövetségi elnök

Beszámoló a Békési Presbiteri Szövetség Szarvason megrendezett egyházmegyei konferenciájáról

Dr. Tóth János meghívására hárman indultunk el Egyházmegyénket képviselve a szép és rendezett új, szarvasi templomba amely helyet adott a Békési Református PSZ konferenciájának. A nyitó áhítatot **Pentaller Attila** szarvasi lelkipásztor tartotta az 50.Zsoltár 23. verse alapján: „A ki hálával áldozik, az dicsőít engem, és a ki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását.”

Elmélyülve és nagy odafigyeléssel hallgattuk Isten Igéjének magyarázatát, ráhangolódva ezzel az előadásra. **Prof. Dr. Veres Sándor Péter** pszichológus az I. Timót 4. rész 16. verse (Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat.) alapján kezdte el az előadást.

Három pontra bontotta fel az Ige üzenetét:

1. Pál apostol mit akar ezzel a felhívással lelki gyermekeire bízni?
2. Az értelmet nyerve és értelem megújulású a Biblia tanítása szerint.
3. Hogyan függ össze az Evangélium és az önmagunkra ügyelés valamint a tanítás a lelki gondozással?

Konferenciára járó testvéreink előtt nem titok, hogy az előadók mindig időhiánnyal kell küzdenek. Ezért a fenti vázlatok magyarázatai sűrítve voltak.

Miért teremtett Isten? tette fel a kérdést az előadó. Több felelet érkezett a hallgatóság soraiból, de erre a pontos választ, csak a Teremtő tudná megadni. Talán Isten jókedvéből, szeretetéből teremtette a világmindenséget. Hisz János apostol III. fejezetének 16. versében olvashatjuk: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Isten maga a tökéletes szeretet: „Agapé”.

Sűrített magyarázattal tanulhattunk a Szentháromságról. Az emberi gondolat nem eléggé érti meg Isten háromságát. Isten úgy jelentette ki magát mint Atya, Fiú, Szentlélek 3 = 1.

A Szentírás azt mondja, hogy az örök Isten Jézus Krisztusban kijelenti magát, aki a Szentlélek által támaszt hitet, hív el és szentel meg.

Ki jelenti ki magát? Isten. Kiben? A fiában. Ki által? Lelke által.- egyik sem választható el egymástól. Egységben belül van a 3 személy. Egységben van az Isten, de nem egyedül. Három különböző létformában.

Legyen egy példa: a Nap. Van fénye, sugara és melege és mégis egyről beszélünk.

Az előadás végén feladatot kaptunk, amit a padtársunkkal közösen kellett megválaszolnunk. A feladat a János VII. fejezetének 1-9. tartó fejezetei voltak:

1. És ezek után Galileában jár vala Jézus; mert nem akar vala Júdeában járni, mivelhogy azon igyekezének a Júdeabeliek, hogy őt megöljék.

2. Közel vala pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep.

3. Mondának azért néki az ő atyjafiai: Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te dolgodat, a melyeket cselekszel.

4. Mert senki sem cselekszik titkon semmit, a ki maga ismeretessé akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak.

5. Mert az ő atyjafiai sem hívének benne.

6. Monda azért nékik Jézus: Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van.

7. Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl; mert én bizonyosságot teszek felőle, hogy az ő cselekedetei gonoszak.

8. Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre; mert az én időm még nem tölt be.

9. Ezeket mondván pedig nékik, marada Galileában.

Kérdés: Mi az, ami feltűnt és megragadta a figyelmedet(figyelmeteket)?

Legyen ez a kérdés kedves testvéreim felé, mint házi feladat és aki szeretné feleletét és gondolatát megosztani, küldje el az egyházi újságok szerkesztősegeihez. Ha a szerkesztőségek jónak látják, egy- két gondolatot megjelentethetnek az újságaikban.

Isten áldását kérem minden kedves testvéremre az Úr Jézus Krtisztusban. Ámen.

Mészáros János

Hibaigazítás

A Zilahi Református Egyházmegye PSZ időközi tisztújító közgyűlésén leadott szavazatok eredménye:

Elnökség:

1. Elnök: Fekete Károly
2. Titkár: Nagy Mihály
3. Jegyző: Nagy Károly
4. Pénztáros: Nagy Mihály

Küldöttségi tagok:

1. Bálint Zoltán
2. Mihály István
3. Ady Endre
4. Matyus János

Póttag:

Bántó Zsiga

„Mindenért hálát adjatok, mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra” (1 Thessz.5.18)

A Nagybányai Egyházmegye Presbiteri Szövetsége az év első negyedében képzést tartott a presbitereknek, diakónusoknak. Az előadó professzorok a híres Sárospataki Református Teológiai Akadémia tanárai, lelkipásztorai voltak. Szövetségünk vezetősége május 25-én közösségépítő kirándulást szervezett Sárospatakra abból a célból, hogy közelebbről is megismerjék a kollégiumot, a várost és annak nevezetességeit.

Nagytisztelétű *Pásztor Gyula* lelkipásztor fogadott bennünket és megilletődve léptünk be abba az épületbe, amelynek 1531-től kezdődően olyan mecénásai voltak, mint: Perényi Péter iskolaalapító, fia Gábor, Dobó Ferenc, Rákóczi György és felesége Lorántffy Zsuzsánna. Ők voltak, akik gondoskodtak az iskola számára a megfelelő épületekről, olyan jeles tanárokról mint Jan Amos Comenius, aki vállalta „ennek a Rákóczi – Atheneumnak a jobbá tételét”. A nagytisztelétű lelkipásztor *Dr. Füsti Milán Szilveszter* rektor úrral, körbevezettek a kollégium udvarán, megismertük a kertben élő bibliai növényeket, majd *Dr. Dienes Dénes* tanár úr idegenvezetésével az iskola múzeumát és könyvtárát látogattuk meg. A kollégiumot „Bodrog-parti Athénak”, magyar Cambridgenek is nevezték (az országban itt lehetett először angol nyelvű diplomát szerezni). A parkon átsétálva a szobrok őrzik az utókornak a kollégiumban tanult diákokból kikerült jeles közéletű személyiségeket, írókat, költőket, tudósokat, mint Csokonai Vitéz Mihály, aki a „Múzsák székhelyének” nevezte a várost, Bethlen Miklós, Gárdonyi Géza, Kazinczy Ferenc, Kossuth Lajos, Rákóczi György, Tompa Mihály, Móricz Zsigmond, akinek az iskoláról írott sorait a múzeumban található táblán is megörökítették: „Kutya nehéz iskola volt abban az időben a pataki Kollégium. Jó iskola volt, szép iskola volt, nagy tekintélyű iskola volt, de-nehézkor volt. Itt ugyanis a tanárok azt akarták, hogy a diák tudjon”.

Sárospatak híressége a Rákóczi vár, amit csoportunk megtekintett. A Vörös toronyból lenéztünk a Bodrog patakára,

gyönyörködtünk *Nt. Bak László* Nagybánya-Óvárosi lelkipásztor tárogató muzsikájában, megcsodáltuk a múzeumban kiállított tárgyakat, majd a nemrég felújított református templomban *Dr. Fodor Ferenc* helyi lelkipásztor a templomról szóló ismertetőjét hallgattuk meg.

A teológia díszterme volt látogatásunk utolsó állomása, ahol *Nt. Pásztor Gyula* lelkipásztor az áhitatot Pál apostol a Filippiekhez írott levelének 1.1-11 versei alapján tartotta, kiemelve a közösség fontosságát akik vállalták az evangéliumot, hitük van, akiknek örömük van, hiszen a jó úton haladnak. Mindez Isten iránti szeretetüket, elkötelezettségüket fejezi ki.

A napi találkozást szövetségünk elnökszavainak szavai zárták, aki háláját és köszönetét fejezte ki a vendégfogadónak a fáradozásért, a szolgálatért és ígéretet tett arra, hogy gyümölcsöt fogják a presbiterek mindazt a tanítást, amit kaptak, ügyelve arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetekre buzdítsák.

Kellemes, tanulságos nap volt mindannyiunk számára. Tapasztaltuk, hogy a presbiteri tisztség nemcsak az egyházközségben végzett feladatokról, munkáról szól, hanem közös kirándulásokról, közös imádkozásokról és közös éneklésről – amit gyakoroltunk a hazafele vezető úton.

Az egész napi együttlért és a napsütéses időért hálával tartozunk az Úrnak, aki őrizte lépteinket .

Soli Deo Gloria!

Lakatos Nella, szövetségi elnök

Olvasd, és tanulj belőle...

Volt már, hogy olyan emberekkel találkoztam, akik mint-ha felsőbbrendűnek érezték volna magukat. Például amit ő megtehet, azt szerinte én nem tehetem meg. Lekezelő kioktató stílussal. Ezeknek az embereknek nagy része mindig jómódú ember volt.

Persze nem tudom, hogy van-e összefüggés a gazdagság és a viselkedésük között, de elgondolkodtató. Mindenesetre találtam egy frappáns történetet és magyarázatot. Ide illik Krisztus Király ünnepe.

A bölcs rabbihoz beszélgetni ment egy ember. Ezt kérdezte tőle:

- Miért van az, hogy ha valakitől segítséget kérek, akkor általában a szegények hallgatnak meg, ők próbálnak valami megoldást nyújtani vagy legalább is vigasztalni és reményt adni. Ha viszont a gazdagok felé fordulok, ők legtöbbször oda sem figyelnek, meg sem hallgatnak, nemhogy még segítenének!

A rabbi odavezette az embert az ablakhoz, és megkérdezte tőle:

- Mit látsz, ha kinézel az ablakon?

- Látom az embereket amint sétálnak vagy épp rohannak valahová, látom a fákat, a lehulló faleveleket, látom a szemben lévő kirakatokat, a hirdető táblákat, látok egy fiatal anyukát, amint mosolyog kocsiban alvó gyermekére - hangzott a válasz.

A rabbi most tükör elé vezette a vendéget, és megkérdezte tőle:

- És most mit látsz?

- Ugyan mit látnék? Hiszen ez egy tükör! Természetesen magamat látom.

A rabbi elmosolyodott: - A tükör is ugyanúgy üvegből van, mint az ablak. És lám elég egy kis ezüstöt kenni rá, és az ember máris csak saját magát látja benne. Minél magasabban van valaki, minél több hatalom és gazdagság összpontosul a kezében, annál könnyebben hiheti azt, hogy a világ csakis körülötte forog. Az ő szempontja egyben mindenki szempontja, az ő nézetei minden egyéb vélemény fölött állnak, mindenki az ő céljait kell szolgálnia.

Jézus, aki valóban az egész világmindenség abszolút és örökös Ura és királya, mégsem esik bele ebbe a csapdába. Jézus "alattvalói" közül is a legkisebbekkel azonosul. Nem különíti el érdekeiket az Ő érdekeitől, életüket a saját életétől, hanem mély sorsközösséget vállal velük, velünk. Ő nem "fölöttünk", hanem értünk király.

Nem erőszakkal, zsarnoksággal uralkodni akar, hanem valóban népe javát szolgálni. Ezt a szolidaritást, együttérzést kéri számon másoktól is, ez alapján ítéli meg azokat, akik uralma, irányítása alá tartoznak.

Kedves Félelmeim!

Jézus sokkal nagyobb nálatok!!!

www.keresztenyek3er.com

**Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület
Presbiteri Szövetsége**

Megjelenik negyedévenként
Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens
Tóth András KRE PSZ - elnök
Lakatos Nella
(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)
Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

Ő, a világmindenség királya nem az alapján tartja meg a végső számonkérést, hogy őhozzá személyesen mennyire voltak lojálisak az "alattvalók". Nem önmagáról beszél, hanem az emberek, a teremtmények iránti szeretet konkrét tetteiről. Helelyesebben önmagáról úgy, mint aki teljes egészében azonosul az elesett, szegény, rászoruló emberekkel.

Amit nekik, értük teszünk, azt Jézusnak, Jézusért tesszük. **Illés Jenő**